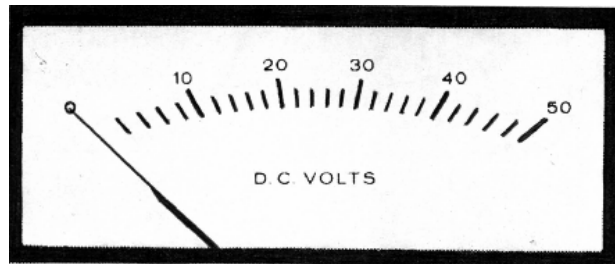

2.2.2 การขยายพิสัยวัดแรงดันไฟฟ้า

เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

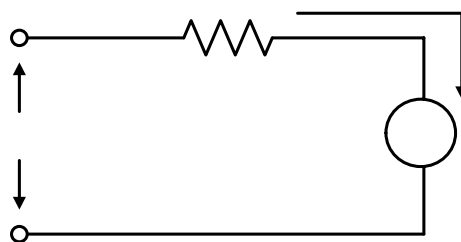
เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (ดีซี โวลต์มิเตอร์: ดีซี โวลต์มิเตอร์) ก็คือ เครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้า ((ดีซี โวลต์มิเตอร์: DC Ammeter) ที่ดัดแปลงวงจร และปรับแต่งหน้าปัดให้สามารถวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง และสามารถอ่านค่าเป็นแรงดันได้เลย โดยมีขั้วกำกับเป็นบวกและลบ ในการวัดแรงดันไฟฟ้าในวงจร

รูปที่ 2.33 เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (ดีซี โวลต์มิเตอร์)

การเปลี่ยนเครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้ากระแสตรงเป็นเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง สามารถสร้างขึ้นได้โดยการต่อความต้านทานอนุกรมกับ เครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้ากระแสตรง และสร้างสเกลสำหรับอ่านค่าแรงดันไฟฟ้า ที่ตกร่อมแอมมิเตอร์ดังรูปที่ 2.34

รูปที่ 2.34 วงจรเบื้องต้นของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

จากรูปที่ 2.43 กำหนดให้

R_T = ความต้านทานทั้งหมดของวงจรเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (\square)

E_{fs} = แรงดันไฟฟ้าของพิสัยวัด (Voltage Fullscale) (V)

I_{fs} = กระแสไฟฟ้าที่ทำให้เข็มเบี่ยงเบนเต็มสเกลหรือกระแสที่ไหลผ่านวงจรเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (A)

R_m = ความต้านทานภายในของแอมป์มิเตอร์ (Ω)

R_s = ตัวต้านทานที่ต่ออันดับ มีหน่วยเป็นโอห์ม (Ω)

จากรูปที่ 2.34 การวัดแรงดันที่สูงขึ้นย่อมจะทำให้มีกระแสไหลผ่านมิเตอร์มากขึ้น เข็มมิเตอร์จะเบี่ยงเบนไปมากขึ้น ดังนั้นถ้าต้องการทำให้มิเตอร์ตัวเดิมวัดแรงดันได้สูงขึ้น จะต้องนำความต้านทานมาต่ออันดับ เพื่อจำกัดกระแสที่ไหลผ่านมิเตอร์ พิจารณาจากรูปที่ 2.34 จะได้ว่า

$$E_{fs} = R_T \times I_{fs} \quad (2-44)$$

$$R_T = R_s + R_m \quad (2-45)$$

แทน สมการ 2-45 ในสมการ 2.44 จะได้

$$\therefore E_{fs} = (R_s + R_m) \times I_{fs} \quad (2-46)$$

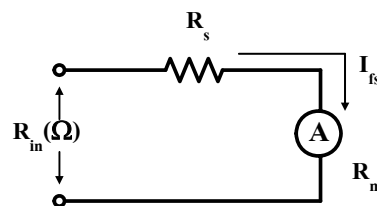
จากสมการ 2-46 แสดงให้เห็นว่าค่าแรงดันจะมีความสัมพันธ์กับค่ากระแส เช่นถ้า $(R_s + R_m)$ มีค่าเท่ากับ $10 \text{ K}\Omega$ กระแสเท่ากับ 1 mA ค่าแรงดันจะมีค่าเท่ากับ 10 V ดังนั้น เราจึงสามารถสร้างสเกลเพื่ออ่านค่าแรงดันได้โดยการเปรียบเทียบค่าของกระแสที่ไหลในวงจร

เมื่อให้ค่ากระแสเท่ากับ Fullscale Current (I_{fs}) ค่า R_s จะต้องมามีค่าที่จะให้ได้ แรงดันอ่านได้ สูงสุดพอดีนั่นเอง

เมื่อ I_{fs} คือค่าแรงดันเมื่อกระแส Fullscale จากสมการ 2-46 นี้สามารถหาค่า R_s ได้

$$R_s = \left(\frac{E_{fs}}{I_{fs}} \right) - R_m \quad (\square) \quad (2.47)$$

Input Resistance ของ ดีซี โวลต์มิเตอร์

รูปที่ 2.35 Input Resistance ของ ดีซี โวลต์มิเตอร์

จากรูปที่ 2.35 เป็นวงจร ดิซี โวลต์มิเตอร์ แบบง่าย ๆ จะเห็นว่าความต้านทาน Input คือค่าความต้านทาน R_s ที่ต่ออันดับกับความต้านทาน R_m ดังนั้น

$$R_{in} = R_s + R_m \quad (\Omega)$$

เมื่อเรามีวงจร โวลต์มิเตอร์ก็สามารถหาค่า R_s และเมื่อนำค่า R_s มารวมกับค่า R_m ก็สามารถทราบค่า Input Resistance ของโวลต์มิเตอร์ได้

ดิซี โวลต์มิเตอร์ ในแต่ละ พิสัยเราสามารถหาค่า R_{in} ได้จากวงจร ดิซี โวลต์มิเตอร์ ดังนี้

$$R_s = \frac{E_{fs}}{I_{fs}} - R_m \quad (\Omega)$$

$$R_{in} = R_s + R_m \quad (\Omega)$$

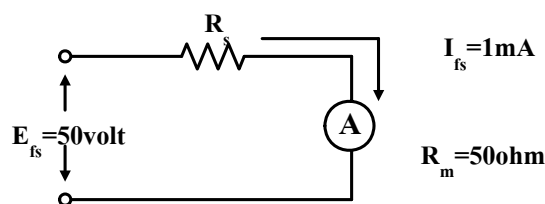
$$\therefore R_{in} = \frac{E_{fs}}{I_{fs}} \quad (\Omega)$$

เมื่อ E_{fs} = แรงดันไฟฟ้าของพิสัยการวัด (Voltage Fullscale)

I_{fs} = กระแสไฟฟ้าที่ทำให้เข็มเบี่ยงเบนเต็มสเกล (Current Fullscale)

ตัวอย่างที่ 2.14 เครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้ากระแสตรงตัวหนึ่ง มีค่า $I_{fs} = 1 \text{ mA}$, $R_m = 50 \Omega$

ต้องการมาทำเป็น โวลต์มิเตอร์ที่สามารถวัดแรงดันได้ถึง 50 Volt Fullscale จงคำนวณหาค่า R_s ที่จะมาต่อในวงจร

รูปที่ 2.36

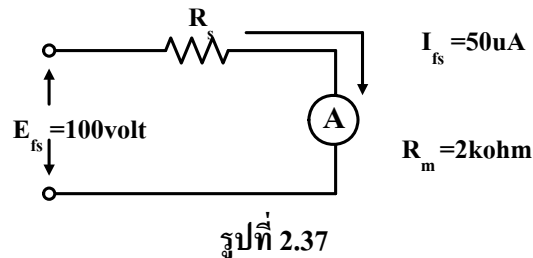
วิธีทำ

จากสมการที่ (2-47)
$$R_s = \left(\frac{E_{fs}}{I_{fs}} \right) - R_m \quad (\Omega)$$

แทนค่า
$$R_s = \left(\frac{50\text{V}}{1\text{mA}} \right) - 50 \quad (\Omega)$$

$$R_s = 50 \text{ k}\Omega - 50 \Omega = 49.995 \text{ k}\Omega \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 2.15 ต้องการเปลี่ยนเครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้ากระแสตรงตัวหนึ่ง ที่มีค่า $I_{fs} = 50 \mu\text{A}$, $R_m = 2 \text{ k}\Omega$ เป็นโวลต์มิเตอร์ที่สามารถวัดแรงดันได้ถึง 100 Volt Fullscale จงคำนวณหาค่า R_s ที่จะนำมาต่อในวงจร

วิธีทำ

$$\text{จากสมการที่ (2-47) } R_s = \left(\frac{E_{fs}}{I_{fs}} \right) - R_m \quad (\square)$$

$$\text{แทนค่า } R_s = \left(\frac{100\text{V}}{50\mu\text{A}} \right) - 2\text{k} \quad (\square)$$

$$R_s = 2 \text{ M}\Omega - 2 \text{ k}\Omega = 1.998 \text{ M}\Omega \text{ หรือ } 2 \text{ M}\Omega$$

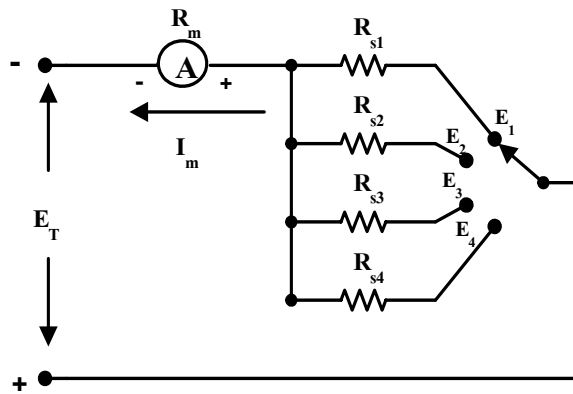
การขยายพิสัยวัดของ เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง

เนื่องจากเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงแบบพื้นฐานนั้นสามารถวัดแรงดันที่มีค่าต่ำๆไม่สามารถนำไปใช้ในพิสัยวัดสูงๆได้แต่เนื่องจากในทางปฏิบัติจริงนั้นแรงดันที่จะวัดนั้นมักจะมีแรงดันค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการขยายพิสัยวัดให้กับเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงเพื่อให้สามารถนำมิเตอร์แบบพื้นฐาน ไปใช้ในการวัดแรงดันที่มีค่าสูงได้ การขยายพิสัยการวัดของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงมี 2 วิธีคือ

1. โวลต์มิเตอร์แบบใช้ตัวต้านทานแยกกัน (Individual Voltmeter)
2. โวลต์มิเตอร์แบบใช้ตัวต้านทานร่วมกัน (Universal Voltmeter)

1. โวลต์มิเตอร์แบบใช้ตัวต้านทานแยกกัน (Individual Voltmeter)

ทำได้โดยการนำเอาความต้านทาน R_s มาทำการต่อกับเครื่องมือวัดกระแสไฟฟ้ากระแสตรงตาม จำนวนพิสัยที่ทำการขยาย การเปลี่ยนพิสัยวัดทำโดยการใช้ สวิตช์ร่วมในการเปลี่ยนพิสัยวัดดังรูป

รูปที่ 2.38

จากรูปที่ 2.38 การหาค่า R_s ในพิสัยวัด (Range) สามารถหาได้จากสมการ

$$R_s = \left[\frac{E_{fs}}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

ที่พิสัยวัด E_1 ;

$$R_{s1} = \left[\frac{E_1}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

ที่พิสัยวัด E_2 ;

$$R_{s2} = \left[\frac{E_2}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

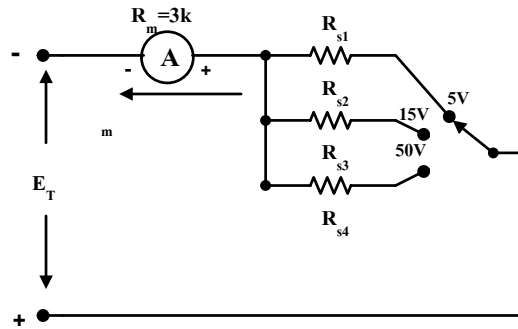
ที่พิสัยวัด E_3 ;

$$R_{s3} = \left[\frac{E_3}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

ที่พิสัยวัด E_4 ;

$$R_{s4} = \left[\frac{E_4}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

ตัวอย่างที่ 2.16 เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่มีหลายพิสัยการวัดมีค่ากระแสไฟฟ้าและความต้านทานในส่วนที่เคลื่อนไหวนะเข็มเบี่ยงเบนเต็มสเกล $50 \mu\text{A}$ และ $3 \text{ k}\Omega$ ถ้าต้องการขยายพิสัยการวัดเป็น 5 Volt , 15 Volt และ 50 Volt จงหาความต้านทานซึ่งต้องนำมาต่ออนุกรมกับเครื่องวัดที่พิสัยการวัดต่างๆ

รูปที่ 2.39

วิธีทำ

$$\text{จากสมการ} \quad R_s = \left[\frac{E_{fs}}{I_{fs}} \right] - R_m \quad (\Omega)$$

ที่พิสัยการวัด 5 Volt :

$$R_{s1} = \left[\frac{5\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - 3 \text{ k}\Omega$$

$$R_{s1} = 97 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด 15 Volt :

$$R_{s2} = \left[\frac{15\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - 3 \text{ k}\Omega$$

$$R_{s2} = 297 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด 50 Volt :

$$R_{s3} = \left[\frac{50\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - 3 \text{ k}\Omega$$

$$R_{s3} = 997 \text{ k}\Omega$$

\therefore ที่พิสัยการวัด 5 Volt ; $R_s = 97 \text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด 15 Volt ; $R_s = 297 \text{ k}\Omega$

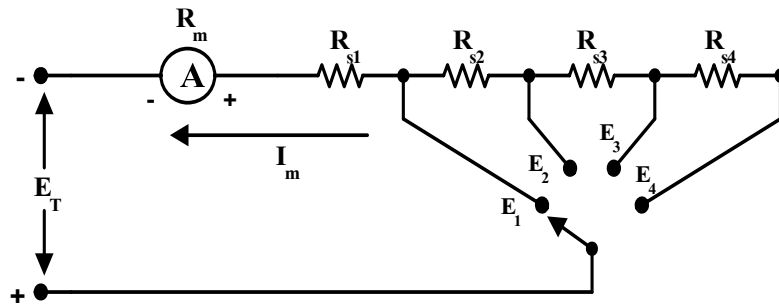
ที่พิสัยการวัด 50 Volt ; $R_s = 997 \text{ k}\Omega$

ตอบ

$I = 50\mu\text{A}$

2. แบบใช้ตัวต้านทานร่วมกัน (Universal Voltmeter)

เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงชนิดนี้ ตัวต้านทานที่นำมาต่อเพื่อจำกัดกระแสในแต่ละพิสัยการวัดนั้นจะต่ออนุกรมทุกตัว แล้วจึงนำมาต่อกับแอมมิเตอร์ ดังรูปที่ 2.40

รูปที่ 2.40

การคำนวณ หาค่าความต้านทานในแต่ละพิสัยนั้นยังคงใช้สมการเดิมของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงเพียงแต่ตัวต้านทานอันดับของแต่ละพิสัยวัดนั้น มีจำนวนมากขึ้นต่างกัน ยิ่งในพิสัยวัดที่สูงขึ้น ค่าความต้านทาน มากตัวขึ้นเป็นลำดับ สมการที่ใช้หาค่าความต้านทานคือ

$$R_s = \frac{E_{fs}}{I_{fs}} - R_m \quad (\Omega)$$

การหาค่าความต้านทาน R_s ในแต่ละพิสัยวัด

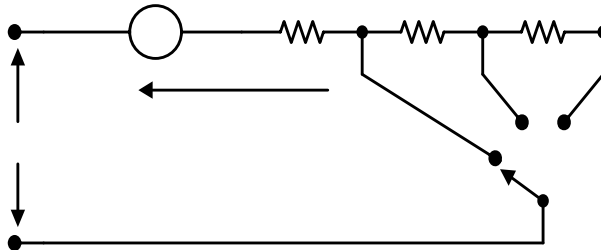
$$\text{พิสัยเต็มสเกล } E_1; \quad R_{s1} = \frac{E_1}{I_{fs}} - R_m \quad (\Omega)$$

$$\text{พิสัยเต็มสเกล } E_2; \quad R_{s2} = \frac{E_2}{I_{fs}} - (R_m + R_{s1}) \quad (\Omega)$$

$$\text{พิสัยเต็มสเกล } E_3; \quad R_{s3} = \frac{E_3}{I_{fs}} - (R_m + R_{s1} + R_{s2}) \quad (\Omega)$$

$$\text{พิสัยเต็มสเกล } E_4; \quad R_{s4} = \frac{E_4}{I_{fs}} - (R_m + R_{s1} + R_{s2} + R_{s3}) \quad (\Omega)$$

ตัวอย่างที่ 2.17 เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่มีหลายพิสัยวัดดังรูปมีค่ากระแสไฟฟ้าและความต้านทานในส่วนที่เคลื่อนไหวขณะเข็มเบี่ยงเบนเต็มสเกล 50 μA และ 3 $\text{k}\Omega$ จงหาค่าของ R_{S1} , R_{S2} และ R_{S3}

รูปที่ 2.41

วิธีทำ

ที่พิสัยการวัด 5 Volt:

$$R_1 = \left[\frac{5\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - 3\text{ k}\Omega$$

$$= 100\text{ k}\Omega - 3\text{ k}\Omega$$

$$= 97\text{ k}\Omega$$

$$R_m = 3\text{ k}\Omega$$

A

ที่พิสัยการวัด 15 Volt:

$$R_2 = \left[\frac{15\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - (3\text{ k}\Omega + 97\text{ k}\Omega)$$

$$= 300\text{ k}\Omega - 100\text{ k}\Omega$$

$$= 200\text{ k}\Omega$$

E_T

I_m

ที่พิสัยการวัด 50 Volt:

$$R_3 = \left[\frac{50\text{V}}{50\mu\text{A}} \right] - (3\text{ k}\Omega + 97\text{ k}\Omega + 200\text{ k}\Omega)$$

$$= 1\text{ M}\Omega - 300\text{ k}\Omega$$

$$= 700\text{ k}\Omega$$

\therefore ที่พิสัยการวัด 5 Volt, $R_1 = 97\text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด 15 Volt, $R_2 = 200\text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด 50 Volt, $R_3 = 700\text{ k}\Omega$

ตอบ.

ความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (Sensitivity of Voltmeter)

ความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (Sensitivity) หรือเรียกสั้นๆ ว่าเซนส์ (SENS. : Ω/V) จะเป็นตัวบอกลักษณะประสิทธิภาพของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงว่า ดีเพียงใด เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่ดีจะต้องมีความไวสูง ตัวที่มีความไวสูงจะยังเป็นเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่ดี เพราะความไวจะเป็นตัวบอกความเที่ยงตรงในการวัด หน่วยของความไวจะเป็นโอห์มต่อโวลต์ ($\Omega/Volt$) และได้สเกลของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงโดยทั่วไปแล้วจะบอกอัตราส่วนของ ($\Omega/Volt$) ไว้ จากค่า Sensitivity เราสามารถนำไปคำนวณหาค่า Full scale Current (I_{fs}) ได้จากสมการ

$$S = \frac{1}{I_{fs}} = \frac{1}{A} = \frac{1}{\left(\frac{Volt}{Ohm}\right)} = \frac{Ohm}{Volt}$$

$$I_{fs} = \frac{1}{S} \quad (2.48)$$

เมื่อ

S = ความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง (Sensitivity of DC Voltmeter) มีหน่วยเป็น โอห์ม/โวลต์

I_{fs} = กระแสไฟฟ้าที่ทำให้เข็มของมิเตอร์เบี่ยงเบนเต็มสเกล (Full scale Current) มีหน่วยเป็น แอมป์

จากสมการที่ 2.48 ทำให้ทราบว่า เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงมีความไวสูงต้องมี I_{fs} ต่ำ ในทางตรงกันข้ามเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงมีความไวต่ำ ต้องมี I_{fs} สูง

นอกจากนี้การหาค่าความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงอาจ พิจารณาจากอัตราส่วนระหว่างความต้านทานรวมของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงต่อแรงดันไฟฟ้าที่วัดได้ด้วย

$$R_T = \frac{E_{fs}}{I_{fs}} \quad \Omega$$

$$S = \frac{R_T}{E_{fs}} \quad \Omega/V$$

ผลที่ได้จากความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงจะได้

1. ทราบประสิทธิภาพของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงแต่ละตัว
2. ทราบค่าความต้านทานภายในแต่ละพิสัยวัดขณะใช้เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง
3. ใช้ในการคำนวณหาค่าความต้านทานที่จะนำมาต่อเพื่อตัดแปลงให้เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงวัดค่าแรงดันได้สูงขึ้นสมการที่ใช้ในการคำนวณหาความต้านทานคือ

$$R_{\text{RANGE}} = E_{\text{RANGE}} \times \frac{1}{I_{\text{fs}}} = \frac{E_{\text{RANGE}}}{I_{\text{fs}}} \quad \Omega$$

$$\therefore R_{\text{RANGE}} = E_{\text{RANGE}} \times S_{\text{DC}} \quad \Omega \quad (2-49)$$

โดยที่ R_{RANGE} คือความต้านทานในย่านวัดของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงพิสัยนั้น มีหน่วยเป็นโอห์ม

E_{RANGE} คือแรงดันสูงสุดที่วัดได้ในพิสัยนั้น มีหน่วยเป็นโวลต์

S_{DC} คือความไวของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง มีหน่วยเป็นโอห์ม/โวลต์

ตัวอย่างที่ 2.18 มิเตอร์ตัวหนึ่งมีกระแสไหลเต็มสเกล 0 – 50 μA อยากทราบว่ามิเตอร์มีความไวเท่าไร และเมื่อต้องการวัดแรงดันให้ได้ 100 V ต้องมีความต้านทานรวมในวงจรเท่าไร
วิธีทำ

$$\begin{aligned} \text{จากสมการที่ (2-48)} \quad S &= \frac{1}{I_{\text{fs}}} \\ \therefore S &= \frac{1}{50\mu\text{A}} \\ S &= 20 \text{ k}\Omega/\text{V} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จากสมการที่ (2-49)} \quad R_{\text{RANGE}} &= E_{\text{RANGE}} \times S_{\text{DC}} \\ &= 100 \text{ V} \times 20 \text{ k}\Omega/\text{V} \end{aligned}$$

$$\therefore R_{\text{RANGE}} = 2 \text{ M}\Omega \quad \underline{\text{ตอบ}}$$

ตัวอย่างที่ 2.19 เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงตัวหนึ่งใช้ มิเตอร์ที่ทนกระแสได้สูงสุดเท่ากับ $50 \mu\text{A}$, $R_m = 3 \text{ k}\Omega$ จงคำนวณหา ความต้านทานที่ต่ออันดับกับมิเตอร์ที่ย่านการวัด 5 V, 15 V, 50 V และ 150 V

$$S = \frac{1}{I_{fs}}$$

$$S = \frac{1}{50 \mu\text{A}}$$

$$S = 20 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 5 \text{ Volt}$

$$R_s = (S \cdot E_{fs}) - R_m$$

$$= (20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 5 \text{ V}) - 3 \text{ k}\Omega$$

$$= 100 \text{ k}\Omega - 3 \text{ k}\Omega = 97 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 15 \text{ Volt}$

$$R_s = (S \cdot E_{fs}) - R_m$$

$$= (20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 15 \text{ V}) - 3 \text{ k}\Omega$$

$$= 300 \text{ k}\Omega - 3 \text{ k}\Omega = 297 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 50 \text{ Volt}$

$$R_s = (S \cdot E_{fs}) - R_m$$

$$= (20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 50 \text{ V}) - 3 \text{ k}\Omega$$

$$= 1 \text{ M}\Omega - 3 \text{ k}\Omega = 997 \text{ k}\Omega$$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 150 \text{ Volt}$

$$R_s = (S \cdot E_{fs}) - R_m$$

$$= (20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 150 \text{ V}) - 3 \text{ k}\Omega$$

$$= 3 \text{ M}\Omega - 3 \text{ k}\Omega = 2.997 \text{ M}\Omega$$

\therefore ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 5 \text{ Volt}$, $R_s = 97 \text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 15 \text{ Volt}$, $R_s = 297 \text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 50 \text{ Volt}$, $R_s = 997 \text{ k}\Omega$

ที่พิสัยการวัด; $E_{fs} = 150 \text{ Volt}$, $R_s = 2.997 \text{ M}\Omega$ ตอบ.

ค่าของ Input Resistance ของ โวลต์มิเตอร์มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในการคำนวณมาก เพราะเมื่อเราใช้ โวลต์มิเตอร์เพื่อทำการวัดในวงจรใดๆ ก็ตาม ค่า แรงดันที่อ่านได้จะมีค่าต่ำกว่าค่าที่

เป็นจริงได้ด้วยผลของการโหลดของมิเตอร์ (Voltmeter Loading Effect) ค่าความคลาดเคลื่อนของแรงดันที่อ่านได้จะขึ้นอยู่กับค่า Input Resistance ของมิเตอร์เป็นสำคัญ

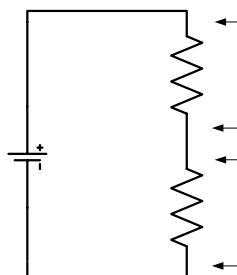
โวลต์มิเตอร์โหลดดึง (Loading Voltmeter)

โวลต์มิเตอร์โหลดดึง หมายถึงผลกระทบจากความต้านทานของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้า กระแสตรงที่มีต่อค่าที่อ่านได้ เช่นในกรณีที่ความต้านทานของโวลต์มีค่าสูงกว่าความต้านทานของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงค่าที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงจะคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับโวลต์มิเตอร์โหลดดึง คือ การเปลี่ยนพิสัยการวัดให้สูงขึ้นซึ่งจะทำให้ค่าความต้านทานของเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงสูงขึ้นและจะช่วยปรับปรุงให้เครื่องวัดแสดงผลการวัดมีความถูกต้องมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 2.20 วงจรไฟฟ้าที่มีตัวต้านทานขนาด $1\text{ M}\Omega$ 2 ตัว ต่ออนุกรมอยู่กับแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้าขนาด 10 Volt มีแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมตัวต้านทานทั้งสองเท่ากันคือ 5 Volt จงหาค่าต่างๆ ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- ค่าที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงชนิดอนุกรม ซึ่งมีความไว $20\text{ k}\Omega/\text{V}$ ที่พิสัยวัด 5 Volt มีค่า ความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_m) = $100\text{ k}\Omega$ นำไปต่อคร่อมกับตัวต้านทาน R_2
- ค่าที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงตัวเดิมที่พิสัยการวัด 50 Volt มีค่าความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_m) = $1\text{ M}\Omega$ นำไปต่อคร่อมกับตัวต้านทาน R_2
- ค่าที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่พิสัยการวัด 5 Volt มีค่าความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_m) = $11\text{ M}\Omega$

รูปที่ 2.42

วิธีทำ

(a.) ที่พิสัยวัด 5 Volt

ความต้านทานรวมภายในมิเตอร์

$$\begin{aligned} R_{in} &= \frac{E_{fs}}{I_{fs}} = S \cdot E_{fs} \\ &= 20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 5 \text{ V} \\ &= 100 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

เมื่อพิจารณาวงจรค่าความต้านทานรวม R_{T1} เมื่อนำเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงมีค่าความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_{in}) = 100 k Ω มาต่อขนานที่ R_2 หาค่า R_{T1} ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} R_{T1} &= R_1 + \left[\frac{R_2 \times R_{in}}{R_2 + R_{in}} \right] \\ &= 1 \text{ M}\Omega + \left[\frac{1\text{M}\Omega \times 100\text{k}\Omega}{1\text{M}\Omega + 100\text{k}\Omega} \right] \\ &= 1.09 \text{ M}\Omega \end{aligned}$$

กระแสไฟฟ้าในวงจรมีค่าเป็น

$$I = \frac{E}{R_{T1}} = \frac{10\text{V}}{1.09\text{M}\Omega}$$

$$I = 9.17 \mu\text{A}$$

แรงดันตกคร่อม R_1 มีค่า

$$E_{R1} = I \cdot R_1$$

$$E_{R1} = 9.17 \mu\text{A} \times 1 \text{ M}\Omega$$

$$E_{R1} = 9.17 \text{ Volt}$$

ค่าแรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อม R_2 ได้

$$E_{R2} = 10 \text{ V} - 9.17 \text{ V}$$

$$E_{R2} = 0.9 \text{ Volt}$$

จะเห็นว่าเมื่อความต้านทานของเครื่องวัดมีค่าน้อยกว่าความต้านทานของโหลดที่ต่อขนาน จะทำให้แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_1 มีจำนวนมาก (9.1 Volt) และค่าที่อ่านได้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง คือค่าที่เป็นจริง 5 Volt แต่อ่านค่าได้เพียง 0.9 Volt เท่านั้นสภาพเช่นนี้เราเรียกว่า โวลต์มิเตอร์โหลดดึง

(b.) ที่พิสัยวัด 50 Volt

ความต้านทานรวมภายในมิเตอร์ (R_{in})

$$\begin{aligned} R_{in} &= S \times E_{fs} \\ &= 20 \text{ k}\Omega/\text{V} \times 50 \text{ V} \\ &= 1 \text{ M}\Omega \end{aligned}$$

เมื่อพิจารณาวงจรค่าความต้านทานรวม R_{T2} เมื่อนำเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงที่มีค่าความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_{in}) = 1 M Ω มาต่อขนานที่ R_2 หาค่า R_{T2} ได้

$$\begin{aligned} R_{T2} &= 1 \text{ M}\Omega + \left[\frac{1\text{M}\Omega \times 1\text{M}\Omega}{1\text{M}\Omega + 1\text{M}\Omega} \right] \\ &= 1.5 \text{ M}\Omega \end{aligned}$$

กระแสไฟฟ้าของวงจรมีค่าเป็น

$$\begin{aligned} I &= \frac{E}{R_{T2}} \\ I &= \frac{10\text{V}}{1.5\text{M}\Omega} \\ I &= 6.66 \text{ }\mu\text{A} \end{aligned}$$

แรงดันที่ตกคร่อมที่ R_1

$$\begin{aligned} E_{R1} &= I \cdot R_1 \\ E_{R1} &= 6.66 \text{ }\mu\text{A} \times 1 \text{ M}\Omega \\ E_{R1} &= 6.66 \text{ Volt} \end{aligned}$$

ค่าแรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อม R_2 ได้

$$\begin{aligned} E_{R2} &= 10 \text{ V} - 6.66 \text{ V} \\ E_{R2} &= 3.34 \text{ Volt} \end{aligned}$$

จากตัวอย่าง (a) และ (b) ทำให้ทราบว่าเมื่อเปลี่ยนพิสัยการวัดให้สูงขึ้นความต้านทานของเครื่องวัดจะสูงขึ้น และช่วยลดปัญหาโวลท์มิเตอร์ โหลดคิงได้ด้วย

(c.) เมื่อพิจารณาวงจรค่าความต้านทานรวม R_{T3} เมื่อนำเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงมีค่าความต้านทานภายในมิเตอร์ (R_m) = $11\text{ M}\Omega$ มาต่อขนานที่ R_2 หาค่า R_{T3} ได้

$$R_{T3} = 1\text{ M}\Omega + \left[\frac{1\text{ M}\Omega \times 11\text{ M}\Omega}{1\text{ M}\Omega + 11\text{ M}\Omega} \right]$$

$$= 1.916\text{ M}\Omega$$

$$I = \frac{E}{R_{T3}}$$

$$I = \frac{10\text{ V}}{1.916\text{ M}\Omega}$$

$$= 5.21\text{ }\mu\text{A}$$

แรงดันที่ตกคร่อมที่ R_1

$$E_{R1} = I \cdot R_1$$

$$E_{R1} = 5.21\text{ }\mu\text{A} \times 1\text{ M}\Omega$$

$$E_{R1} = 5.21\text{ Volt}$$

แรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อมที่ R_2

$$E_{R2} = 10\text{ V} - 5.2\text{ V}$$

$$E_{R2} = 4.8\text{ Volt} \quad \underline{\text{ตอบ}}$$

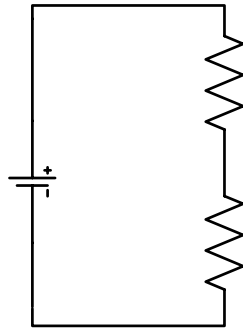
ตัวอย่างที่ 2.21 จากวงจรในรูปที่ 2.43 ถ้าต้องการวัดแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมตัวต้านทานโดยใช้เครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรง 2 ตัว คือ A และ B ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

$$A : S = 1\text{ k}\Omega/\text{V}, R_m = 0.2\text{ k}\Omega \quad \text{พิสัยการวัด} = 10\text{ Volt}$$

$$B : S = 20\text{ k}\Omega/\text{V}, R_m = 1.5\text{ k}\Omega \quad \text{พิสัยการวัด} = 10\text{ Volt}$$

จงคำนวณหาค่าต่อไปนี้

1. แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_B ขณะไม่มีเครื่องวัดต่ออยู่ (E_{RB})
2. แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_B เมื่อต่อเครื่องวัด A กับวงจร (E_{RB})
3. แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_B เมื่อต่อเครื่องวัด B เข้ากับวงจร (E_{RB})
4. ความคลาดเคลื่อนในวงจรเครื่องมือวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงทั้ง 2 เครื่อง

รูปที่ 2.43

1. จากกฎการแบ่งแรงดันไฟฟ้า (Voltage Divider)

$$E_{RB} = I \times R_T$$

$$E_{RB} = E \times \left[\frac{R_B}{R_A + R_B} \right]$$

$$E_{RB} = 30 \text{ V} \times \left[\frac{5\text{k}\Omega}{5\text{k}\Omega + 30\text{k}\Omega} \right]$$

$$= 5 \text{ Volt}$$

2. หาค่าความต้านทานทั้งหมดของเครื่องวัด (R_{in})

$$R_{in} = S \times E_T$$

$$= 1 \text{ k}\Omega / \text{V} \times 10\text{V} = 10 \text{ k}\Omega$$

ความต้านทาน R_B ขนานกับเครื่องมือวัด A (R_{T1}) จะมีค่าเป็น

$$R_{T1} = \frac{R_B \times R_{in}}{R_B + R_{in}}$$

$$R_{T1} = \frac{5\text{k}\Omega \times 10\text{k}\Omega}{5\text{k}\Omega + 10\text{k}\Omega}$$

$$R_{T1} = 3.33 \text{ k}\Omega$$

จากกฎการแบ่งแรงดันไฟฟ้า

หาค่าแรงดันเมื่อความต้านทาน R_B ขนานกับเครื่องมือวัด A ได้

$$E_{RB} = E \times \left[\frac{R_{T1}}{R_{T1} + R_A} \right]$$

$$E_{RB} = 30V \times \left[\frac{3.33k\Omega}{3.33k\Omega + 25k\Omega} \right]$$

$$E_{RB} = 3.526 \text{ Volt}$$

3. ความต้านทานทั้งหมดของเครื่องวัด B (R_{in})

$$R_{in} = S \times E_T$$

$$R_{in} = \left[20 \frac{k\Omega}{V} \times 10V \right]$$

$$= 200 k\Omega$$

ความต้านทาน R_B ขนานกับเครื่องวัด B (R_{T1}) จะมีค่าเป็น

$$R_{T1} = \frac{R_B \times R_{in}}{R_B + R_{in}}$$

$$= \frac{5k\Omega \times 200k\Omega}{5k\Omega + 200k\Omega}$$

$$= 4.88 k\Omega$$

จากกฎการแบ่งแรงดันไฟฟ้า

หาค่าแรงดันเมื่อความต้านทาน R_B ขนานกับเครื่องวัด A ได้

$$E_{RB} = E \times \left[\frac{R_{T1}}{R_{T1} + R_A} \right]$$

$$E_{RB} = 30V \times \left[\frac{4.88k\Omega}{4.88k\Omega + 25k\Omega} \right]$$

$$E_{RB} = 4.9 \text{ Volt}$$

4. ความคลาดเคลื่อนในเครื่องวัดแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงทั้งสองเครื่อง

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน} = \left| \frac{Y_n - X_n}{Y_n} \right| \times 100\%$$

Y_n = แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_B ขณะไม่มีเครื่องวัดต่ออยู่

X_n = แรงดันไฟฟ้าตกคร่อม R_B เมื่อต่อเครื่องวัดกับวงจร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน} = \left| \frac{5V - 3.53}{5V} \right| \times 100\%$$

$$\begin{aligned} \text{เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน} &= 29.4 \% \\ &= \left| \frac{5\text{V} - 4.9\text{V}}{5\text{V}} \right| \times 100\% \\ &= 2 \% \quad \underline{\text{ตอบ}} \end{aligned}$$